

A kereset keresethalmazat esetén nem „darabolható fel”, arról egységesen kell dönten.
Ez az elv az áttételt megalapozó (hatásköri és / vagy illetékességi) perakadály esetében is irányadó: részbeni áttételének sincs helye.

Alkalmazott jogszabályok: Pp. 176. § (3) bekezdésében Pp. 25. § (3) bekezdése

A Győri Ítéltábla Pkf.I.25.189/2020/2.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott végzésében elrendelte az I-II. r. alperesek tekintetében a keresetlevél áttételét a Fővárosi Törvényszékhez.

Határozata indokolásában kifejtette, hogy a felperes kölcsöntartozás címén kérte a készfizető kezes I-II-III-IV-V. r. alpereseket egyetemlegesen 144.074 CHF és járulékai valamint 47.239853 Ft és járulékai megfizetésére kötelezni. A törvényszék illetékességét I-II. r. alperesek lakóhelyére, így a Pp. 25.§ (1) bekezdésére alapította, míg a III. -IV-V. r. alperes esetében a Pp. 29.§ (3) bekezdésében lévő kiegészítő szabályra hivatkozott.

Megállapította, hogy az alperesek nem egységes pertársak. A III-IV-V. r. alperesek az ellenkérelmüket 2020. január 10. napján előterjesztették, az illetékesség rájuk nézve a Pp. 30.§ (2) bekezdés alapján rögzült. Az I-II. r. alperesek határidőben, 2020. január 21. napján előterjesztett írásbeli ellenkérelmükben kérték budapesti munkahelyükre tekintettel az ügy áthelyezését, melyet okirattal, munkáltatói igazolással igazoltak

A Pp. 25.§ (3) bekezdése szerint, ha az alperes munkahelye nem azonos a lakóhelyével, a bíróság az alperesnek legkésőbb az írásbeli ellenkérelmében előadott kérelmére a pert a munkahely bíróságához teszi át tárgyalás és elbírálás végett.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a Pp. 25. § (3) bekezdése alapján megállapította, hogy a per elbírálására a kérelem folytán – I-II. r. alperesek esetében - már nem illetékes, így a Pp. 174. § (1) bekezdés alapján a keresetlevél áttételéről rendelkezett az I-II. r. alperesek okirattal igazolt munkahelye szerinti Fővárosi Törvényszékhez.

A III-V. rendű alperesek fellebbezésükben elsődlegesen a végzés megváltoztatását, a keresetlevél áttételének valamennyi alperes vonatkozásában való elrendelését, másodlagosan a végzés hatályon kívül helyezését kérték.

Megítélésük szerint az elsőfokú bíróság végzése jogszabálysértő.

Kifejtették, hogy az alperesek között a Pp. 37. § b) pontja szerinti célszerűségi pertársaság áll fenn. Ebben az esetben az alperesek főszabály szerint kötelesek az elé a bírói fórum elé járulni, amelyet a felperes kiválasztott, mert az ügyek közötti kapcsolat erőssége legitimálja ezt..

A jelen esetben az ugyanazon jogviszonyból eredő, valamennyi alperessel szemben fennálló, egyetemleges kötelezésre irányuló igény miatt a jogvita kizárólag egy eljárásban bírálható el, elkerülendő a párhuzamos eljárások lefolytatását és az esetlegesen eltérő tartalmú ítéletek meghozatalát.

A polgári perrendtartás és a kapcsolódó jogszabályok kommentárja (szerkesztette: Varga István, HVG-ORAC 2018) 1811 "áttétel keresethalmazat esetén" című bekezdésében (697. oldal) akként fogalmaz, hogy az áttétel korlátját képezi a keresetlevél egységes elbírálásának elve. A perbeli esetben ezen elv csak akkor érvényesül, ha valamennyi alperes elleni kereseti kérelem elbírálására ugyanazon eljárásban kerül sor.

A keresetlevél egységes egész, azt a perindítás szakaszában sem lehet keresetenként elkülönített módon kezelni, ezért nem lehetséges a keresetlevelet keresethalmazatok (akár személyi, akár tárgyi) esetén részeire bontani. Ahogy a keresetlevél részben történő visszautasításának sincs helye (Pp. 176. § (3) bekezdése), úgy az áttétel tekintetében sem lehet a keresetlevelet "megbontani".

A felperes és az I-II. r. alperesek a fellebbezésre észrevételt nem terjesztettek elő.

A III-V. rendű alperesek fellebbezése az alábbiak szerint alapos.

A Pp. 29. §-ának a pertársaság esetére meghatározott illetékességi szabályai a felperes igényérvényesítését könnyítik meg, biztosítva – bizonyos, itt rögzített feltételek fennállta esetén – azt, hogy a felperes több alperessel szemben egy eljárás keretében érvényesíthessen igényt akkor is, ha nem valamennyi alperessel szemben lenne megállapítható az adott bíróság illetékessége.

A Pp. 29. § (3) bekezdése értelmében a Pp. 36. §-a, valamint a 37. § a) és b) pontja által szabályozott pertársasági formák esetén a per – a felek által kikötött illetékesség esetét kivéve – az alperesek bármelyikére illetékes bíróság előtt valamennyi alperes ellen megindítható.

A perbeli esetben a Pp. 37. § b) pontja szerinti pertársaságot alkotó alperesek közül az I-II. r. alperesek lakóhelye által meghatározott illetékességi ok (Pp. 25. § (1) bekezdése) alapján választotta ki a felperes az illetékes bíróságot, és ezen - az I-II. r. alperesekhez kötődő - illetékességi ok a Pp. 29. § (3) bekezdése folytán alapozta meg a kiválasztott bíróság illetékességét a III-V. rendű alperesekkel szemben is. A felperes az I-II. r. alperesekkel szemben illetékes bíróság előtt kívánta lefolytatni a pert a III-V. rendű alperesekkel szemben is, a választása szerint tehát az utóbbiakkal szembeni illetékesség az I-II. r. alperesek személyhez kapcsolódó illetékességhez kötődik. Amennyiben utóbbiak nyilatkozata folytán a Pp. 25. § (3) bekezdése szerinti bíróság illetékessége állapítandó meg, úgy ez a Pp. 29. § (3) bekezdése értelmében kihat a III-V. rendű alperesekre is, függetlenül a Pp. 39. § (1) bekezdésének, és a 30. § (1) bekezdésének rendelkezésétől. Utóbbival kapcsolatosan értékelendő, hogy a III-V. rendű alperesek az írásbeli ellenkérelmükben a perbeli esetben az illetékesség hiányára nem hivatkozhattak, hiszen a Tatabányai Törvényszék velük szembeni illetékességét a Pp. 29. § (3) bekezdése folytán az I-II. r. alperesek lakóhelye (Pp. 25. § (1) bekezdése) megalapozta, a pertársaik 25. § (3) bekezdésére alapított nyilatkozatáról pedig csupán az áttételt elrendelő végzésből szereztek tudomást.

A fentiekén túl – a fellebbezésben foglaltakkal egyetértve – utal arra is az ítéletábra, hogy a Pp. 176. § (3) bekezdésében az az elv fejeződik ki, hogy a felperes keresete keresethalmazat esetén "nem darabolható fel", arról egységesen kell dönteni.

Az ítéletábra álláspontja szerint ez nem csak azon – el nem hárítható, vagy a hiánypótlási felhívás ellenére el nem hárított – perakadály esetére irányadó, amikor a perakadály a keresetlevél visszautasítását alapozná meg, hanem az áttételt megalapozó (hatásköri és / vagy illetékességi) perakadály esetében is. Ahogy a keresetlevél részbeni visszautasításának, úgy a részbeni áttételének sincs helye.

Az elsőfokú bíróság tehát akkor járt volna el helyesen, ha a keresetlevél egészének – azaz valamennyi kereseti kérelemnek – a Pp. 25. § (3) bekezdése szerint illetékes bírósághoz való áttételéről rendelkezik.

Az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértése azonban a Pp. 389. §-a folytán irányadó 381. § alkalmazását nem alapozta meg, mert az eljárási szabálysértés a másodfokú eljárásban a végzés megváltoztatásával orvosolható volt.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a Pp. 389. §-a folytán alkalmazandó 383. § (2) bekezdése alapján a végzést részben megváltoztatva a teljes keresetlevél áttételéről rendelkezett.